

es documenta en el S XIII en la forma *rebiffier* «rabrouer, repousser», i en el XII *rebifer du nez* «froncer du nez». Probablement de creació expressiva, comuna amb el fr. ant. *biffe* 'mena de tela', i en el S. XVI 'object sans valeur', d'on el modern *biffer* 'esborrar' des de 1584) Veg Littré, s. v. *rebiffier*; Spitzer, *Nphil. Mgn* xxv, 7-8, Bloch-W., s. v. *biffer*

Etim que ja vaig demostrar en el BDC XIX, 1931, 35-36. *AlcM* s'hi revolta entossudint-se en la base \*REVIVIFACERE (que falsament declara documentada), que jo mateix vaig indicar en aquell article, només per rebutjar-la; les seves úniques raons són el significat 'reanimar, fer reviure' que cita en autors del cat. central i del S. XX (per a aquest viatge no calien alforges); i que els costa de creure que no tingui res a veure amb *revivar*: això no ho ha dit ningú (més que ells) puix que precisament és per influència de *revivar* (única forma admesa per Verdaguer etc.) que *revifar* ha pres el seu sentit recent. No hi perdem més temps.

DERIV.: *Revifament* [Marian Vayreda]. *Revifalla* [1905, Bulbena, Vogel, i una obra recent de Pons Mass.]. *Revifador*. *Revifada*. *Rebif* (supra). *Revifor*.

*Revigol*, *cavall* ~ atribuït a Vic en el DAg. (Montoliu li ho accentua en la *t*) Verdaguer ho usà en la forma *cavall rabiol* (*Rond.*, 80): com que una de les dues formes ha de ser mala grafia per l'altra, hem de creure en la de Verdaguer, derivada de *rabiós* i *rabiola*. *Revilardell* és error de còpia per *Vilardell*. *Revinclada*, *revincladís*, *revinclament*, *revinclar*, *revinglo*, V. *vinclar*. *Revinguda*, *revingut*, V. *venir*. *Revintolejar*, atribuït a Ribes per *AlcM*, deu ser malentès d'un corresponsal per *remintolejar* (REMINTOLAR), cf. *remintolava dolçament* (Collell, en *AlcM*); o, màxim, dissimilació de nasalitat en aquell, amb sentit influït per *re-bé* 'molt bé'. *Revinxolat*, confusió personal entre *reixinxolat* i *revinclat*. *Revira*, *revirada*, *reviralla*, *revirament*, *revirar*, *revirat*, V. *virar*. *Revirescent*, llatínisme personal, del ll. *revirescere* 'reverdir'. *Reviró*, *revironament*, *revironar*, V. *virar*. *Revisa*, mala grafia per *rebissa/rabissa* (RABADA). *Revisador*, *revisar*, V. *veure*. *Reviscoi* eiv. sembla alteració del quasi-sinònim menorquí *revira* per influència d'*ascla* o *esquerda*. *Reviscolada*, *reviscolar*, *reviscolari*, V. *viu*. *Revisió*, *revisionisme*, *revisitar*, *revisor*, *revista*, *revistar*, *revister*, V. *veure*. *Revistès*, de *rabi-estès*. *Revisurar*, V. *visurar* (VEURE). *Revit*, de *re-envit* (CONVIDAR). *Revitent* cpt. de *re(s)* i *vitent*. *Revuu*, *reviure*, *revualla*, *revuçar*, *revuificar*, *revuiscència*, *-viscent*, V. *viure*. *Revocable*, *revocació*, *revocar*, V. *veu*. *Revocar* cast per *reboscar*, *eixalbar*, *referir*. *Revogida*, *revogir*, V. *vogir*. *Revol*, V. *volar* i *reol* de pesca (RET). *Rèvol* sembla confusió en l'obra senil de Pons i Mass. entre *rèbeu* (veg. RABENT) i *tèrbol*. *Rèvola*, V. *rúbia* (ROIG). *Revolada*, *revoladissa*, *revolantigar*, *revolar*, V. *volar*. *Revolde*, V. *volta*. *Revolejar*, *revoler*, V. *voler*. *Revoleta*, V. *rèvola*. *Revolica*, *revolicar*, V. *bolc*. *Revolidora*, V. *volta*. *Revolies*, encreuament de *bolilles* amb *dexies*. *Revolina*, V. *volta*. *Revolotejar*, castellanisme val. per *esvoletegar* o

*voleiar*. *Revoltsada*, *revolsar*, *revolsó*, la forma autèntica és *rebursada*, *rebursar*, la que usa realment Ruyra, derivats de *bursada*. *Revoltura* sembla alteració d'un derivat de *volta* 'cúpula' per influència d'*alçar* (cf. *peraltar*). *Revolta*, *revolta*, *revoltant*, *revoltar*, *revoltejar*, *revoltell*, *revolter*, *revolteri*, *revolterna*, *revoliti*, *revoltillada*, *revoltim* (?) (no sentit mai a Bna, però s'hi havia usat segons el DAg), *revoltó*, *revoltonada*, *revoltós*, V. *volta*. *Revolts*, sembla malentès, tal com diu *AlcM*. *Revoltura*, *revolució*, *revolucionar*, *revolucionari*, *revolut*, *revolvedor*, *revòlver*, *revolvi*, *revolvement*, *revolvori*, V. *volta*. *Revull*, *revullós*, V. *rull* i *redol*. *Revoltsó*, *revulsu*, V. *convulsió*. *Re-xinxeri*, V. *reixinxolat*. *Rezel*, mala grafia per *rezel*. *Ria*, *riada*, *rial*, V. *riu*. *Rialgar*, V. *realgar*. *Rialla*, *riallada*, *rialler*, V. *riure*. *Riambau* 'cementiri' no deu ser apel·latiu, sinó malentès del nom propi d'un indret on hi ha un fossar. *Rianxer*, V. *riure*. *Riard*, V. supra a propòsit de *Revardit*. *Riassada*, *riassós*, V. *riure*. *Riatxol*, V. *riu*.

RIBA, del ll. RIPA 'marge d'un riu', 'vora, ribera'.  
□ 1ª doc: *Homilies*.

Des dels orígens apareix sobretot en grups fraseològics de caràcter locatiu: «S'aproximave a la Passió --- ja veng éi en les ciutatz qui són 'en riba de mar --- Tirus e --- Sidon», *Hom.*, 7v3; «--- B. de Berga --- pres, ab éls e ab mi, que lo dia de Sen March, que fóssem a riba de Nugera, e éi que posarie o si nós o volíem, e no ns en pogem avenir» Conca de Tremp a. 1242 (PPujol, *DocVgUrg*, 8.16); «anam a Salou e --- la terra de Maylorques --- a la mija nuyt, que Nós fayem levar la ànchora a la galea, e als altres lenys, per passar a la davant dita terra, venc don Nuno a la riba de la mar, e cridaren, a altes vous —Oy de la galea! ---», Jaume I (Ag., 160, § 110).

Amb caràcter més independent: «sdevenç a una aygua ['riu'], on estaven, a la riba, gran res d'òmens qui badaven un home qui era negat en l'aygua», Lluïl (*Blanq.*, *NCl.* II, 208.3). «Eurídices --- anant-se deportar prop la riba d'un riu, fou de --- amor requesta per Aristeu, e --- com ella, fugint, --- fos morduda --- per una serp, --- devallà en infern», «Prosèrpina --- restituf-la'm ---, ambdòs partim d'aquí, e --- quan fom a la sumitat del marge d'una pregona riba, fort prop de l'eixida d'infern, jo, tement que ella no defallís --- giré'm detràs, e encontinent ella caigué», BMetge (*Somni* III, *NCl.*, 86.1, 88.8). També, doncs, des d'antic pot ser independent de les mars o corrents d'aigua; però sempre és un paratge que, sense ser rocós, és, més que rost, estímat. «Per lo camí de mort he cercat vida, / on he trobat moltes falses monjoes: / quasi guiat per les falses ensenyas, / só avengut a perillosa riba: / sí co -l malvat, qu' en paradís vol cabre, / e ves infern ab cuytat pas camina», Ausiàs xcviii, 1d

Avui encara viu a la pagesia: «el penjat o espadat de terra, o de terra i pedres barrejades; --- algunes vegades és practicable, i --- a voltes, a força de treball i escalonant-la amb marges, es pot conrar ---; als efectes del termenal, és una peça, i no es pot considerar ---